

fuisse habitum qui tantâ manu vapularem. Versari in
Dilemmate, et quoquo versum res exciderit, erit quod gaudiam.
Hoc illud est appropinquare Sperare, Timere. Sed modis tandem
sit ineptiarum. Ego vir amicissimus, quodcumque tandem
de me statueris, semper tuus ero, quod semper fui. Vale
plurimum et me ama. Hagae pridie Id: Maji: 1621.

10.

Heinsio.

Doctissime Domine

(144)

Nihil unquam gratius literis tuis mihi accidit: etiam accusatoris
Uade jam dubitare didici, sequid in lucro perpetam posuerim
sive desiderium istud nuncupes, sive justum silentium, quo nim
tunc bis a te tam comiter, tam amicis compellati domereri
valeam. ~~Quintertia mox septimana abierit~~ Audi tamen
virorum amicissimos, et imprimis candidè tecum agier confite
Quintertia mox septimana abierit, ex quo ultimas tuas, una
cum indigni munere accepi, causam non dico. Si tu ab eo
die integrum porro octiduum curas publicas profliganti et
fluxisse credis, alterum deinde et quod excussit valetudinem
curanti (Febriula enim istam concusserat) jam excusatio
nem meam ab ipsâ humanitate tuâ non despero. Maxi
mè si minus biduo, legendis 4-libris de Contemptu Mortis
tribuendum nobis non censes. Ut jam de otio nihil ad
damus quod ruminandi ac recolendi rebus tam sublimibus
tam arduis, tam inauditis competere rudibus nobis lectari
bus nesciri nequis. Superiori anno cum Alpium honores,
quo latus Hesperiae quo Rhaetiae ^{longitudo} praeruptis perit astra
jugis panditque tremendam vix astate viam in Epikura
videm relaturus essero, meministi me literulam a calamo
non impetrasse prius quam die aut altero lapsa, in sine
vallium delatus ad me rediissem, et ut verbo dicam, desissem
stupere. Quid nunc et quomodo me affectum censes, Heinsio
clarissimos, postquam super invia et nulli penè mortalium
calcata coelestis Philosophiae juga, manu illâ tuâ deductus
anhelantem ab itinere tanto animo quieti redditum es
et sibi. Sane sive nobilissimi argumenti τὸ μετέωρον, sive
divini poematis τὸ γενναῖον, universi denique operis non
nonnullas

venustas, non decor, non suavitas (humiliora sunt ista) sed
 veneranda majestas in mentem venit, palam dico, non desii
 stupere, et vos faucibus haeret. Et ego quis sum, qui de his
 sententiam feram? Videtis tu tamen uogere iudicium
 nostrum, et bis, et serio. Cupidus nimirum explorandi
 quanti apud ignaros et vulgum sis: et quomodo eos capias, qui
 te non capiunt. Equidem obtempero non iuritus, et quae
 dequidem iustas, sic pronuntio. Ad operis institutum et finem
 quod attinet, nihil eo vel a te ipso excogitari posse sublimius,
 generosius, dignius, addo nec utilius, siue lectorem tuum,
 siue ipsum te scriptorem intueris. Etenim ambo homines
 sumus, id est naturā θανάτοφοβος. neque eo solummodo
 matrem aliquis non timet, quod sciat timendam non esse,
 id enim amorem scindis, sed consuetudine ipsius et familiar-
 itate timorem excutiat ac dediscat necesse est; non dis-
 citur autem exactius quam docendo. unde nec dediscitur,
 quam docendo rectius. Itaque quantum vis antehac munitionem
 pectus adversus larvae istiusmodi a solidiori philosophia
 gesseris, ipsum te inficias iturum non opinor insignes
 admodum progressus fecisse, ex quo tam sedulo, tam
 toto, isti argumento incumbis. Super quo patere me gratu-
 lari iterum, quod summus hactenus omnium Philosophis
 omnium in posterum pietissimus auditurus es: et, quod
 ego quidem in eruditione saeculi et desideravi semper, et
 reperturum unquam non speravi, Tuto sapi hoc est,
 Christiane, neque ut ita dicam securi sub illius proice
 philosophia partibus *παραταξίς*, quam quousque te
 educant *Pedes Evangelizantium* pacem, *Εἰς ἡμῶν*
 clarissime desipimus, nisi sic sapiamus *ὅχι ἐπιώκειν ὁ θεὸς*
τὴν σοφίαν τῷ κόσμῳ τῆς τῆς; πᾶ σοφός; πᾶ γαρμιασῶς;
 De opere quidem hactenus. Expectas forsitan de operā et finē
 aliquid ut addam. Minime vero gentium, nisi veniam das
 uno denique verbo ut iudicem, videri te mihi tantum non
 universos ingenii doctrinae industriaque nervos hinc penso
 intendisse, si unquam ulli, neque quicquam adeo omittere
 studuisse, quod poliendo ei et concinnando, et absolvendo facere
 estimaveris; ceteris enim absolvisti, et audiat illud quicumque
 aliquid porro sibi isto in argumento relictum autumet. Unde
 iam colliges qui lusus tuos et exepundia tanti semper fecimus,
 quanto in proestio nunc haec gravia, haec seria
 haec

hac ^ὁθεοφιλέσσα habeamus. Nam de Metro etiam, quod veterum
vestigii insistens, philosophiam, sive magis theosophiam
ei includere dignaris, non mediocriter Gane de Poësis studio
si meritus es: si quidem sperare jubemus in posterum
si quando versiculos pasturifinos, nugacitatis suspicionem
tam subito tam praepostere non incururos. uti festidium
esse saeculum istud et fertile calumniarum non ignoras:
vale vir Maxime, et si quid perpetam hic, aut apposite
minis effudimus, tibi potissimum imputa, cui non
molestiam nisi judi tam prolis non dedissemus.
Haga. 8. Id: Jun: C1710XXI

T. D. Studiosissimus.

C. Auguinus.

Nisi festinantes scripsisse ista meo credis,
argumento sit, quod gratias habere omisi
de ipso libro, quem dono misisti. Habeo
autem nunc atque ago ex animo.
Obtestatus itidem, ut quandoocumque
Paraphrasin luci daturus es, nostri etiam
immemor ne sis, qui ista in deliciis
habemus, quam potest maxime. Addidi Epithalamium in gratiam
amici mihi effusum. Non addidi autem ego, sed et quodammodo me
invito Pater meus, qui te salutem amicum, et judicium ferre roget
ecquid heroici contagii a lectione heroicorum suorum traxisse videatur.
Si quid porro otii superfluerit, mirum in modum cupio sententiam
tuam intelligere, de Francisci Verulamij Instauracione, quam
tecum communicasses, si fallor Illustrissimus Carletonus olim
indicavit. Miki autem in mentem vir ille subit, quod ipso momento
quo haec obsignatus sum eram, ex Anglia nunciatus, in Carerem
Regium (Turrin vocant) deductum isti die 28. Maij stil: vet: quifuit
luna ultimus. Monstrum hominis! quo quidem ego nihil in
universa Britannia superbius, vanius, elatius vidisse memini,
cum interim quanto ingenio ac doctrina praeditus sit reminens igitur
rare vel scripta sinunt, quae quidem hactenus mihi visae. Nam de
Instauracione, tuo nunc ab opere pedes et obviam rogo per otium
doces, quo in practico habere eam oporteat.